

Dokument na schôdzu

A8-0019/2017

2.2.2017

SPRÁVA

o bankovej únii – výročná správa za rok 2016
(2016/2247(INI))

Výbor pre hospodárske a menové veci

Spravodajkyňa: Danuta Maria Hübner

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA V GESTORSKOM VÝBORE	20

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o bankovej únii – výročná správa za rok 2016 (2016/2247(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na akčný plán Komisie na vybudovanie únie kapitálových trhov z 30. septembra 2015,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 19. januára 2016 k hodnoteniu a výzvam v súvislosti s reguláciou finančných služieb EÚ: vplyv a cesta k efektívnejšiemu a účinnejšiemu rámcu EÚ pre finančnú reguláciu a úniu kapitálových trhov¹,
- so zreteľom na vyhlásenie zo samitu eurozóny z 29. júna 2012, v ktorom účastníci uviedli svoj zámer „prelomiť“ začarovaný kruh medzi bankami a štátmi²,
- so zreteľom na prvú publikáciu Európskeho výboru pre systémové riziká (ESRB) z júla 2016 s názvom Monitor tieňového bankovníctva v EÚ (EU Shadow Banking Monitor),
- so zreteľom na správu MMF o globálnej finančnej stabilite z roku 2016,
- so zreteľom na výsledky záťažových testov uskutočnených Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA), ktoré boli zverejnené 29. júla 2016,
- so zreteľom na výsledky monitorovania balíka CRD IV – CRR/Bazilej III, ktoré sú založené na údajoch z decembra 2015, a boli zverejnené EBA v septembri 2016,
- so zreteľom na závery Rady ECOFIN zo 17. júna 2016 o pláne na dobudovanie bankovej únie,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 24. novembra 2015 s názvom Na ceste k dobudovaniu bankovej únie (COM(2015)0587),
- so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami³ (nariadenie o SSM),
- so zreteľom na nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi⁴ (nariadenie o rámci SSM),
- so zreteľom na vyhlásenie jednotného mechanizmu dohľadu o svojich prioritách v oblasti dohľadu na rok 2016,

¹ Prijaté texty, P8_TA(2016)0006.

² <http://www.consilium.europa.eu/en/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-en.pdf>.

³ Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁴ Ú. v. EÚ L 141, 14.5.2014, s. 1.

- so zreteľom na výročnú správu ECB o činnostiach dohľadu za rok 2015 vydanú v marci 2016¹,
- so zreteľom na osobitnú správu Európskeho dvora audítorov č. 29/2016 o jednotnom mechanizme dohľadu²,
- so zreteľom na správu EBA z júla 2016 o dynamike a faktoroch ovplyvňujúcich nesplácané expozície v bankovom sektore EÚ,
- so zreteľom na správu Európskeho výboru pre systémové riziká o regulačnej úprave expozícií dlhového nástroja z marca 2015,
- so zreteľom na skutočnosť, že Rada guvernérov ECB 4. októbra 2016 schválila zásady zvyšovania transparentnosti v pripravovaných nariadeniach ECB o európskej štatistike, a berúc do úvahy transparentnosť postupov Európskeho parlamentu, Rady a Komisie,
- so zreteľom na konzultácie, ktoré ECB uskutočnila v súvislosti so svojim návrhom usmernení pre banky zo septembra 2016 o nesplácaných úveroch;
- so zreteľom na pokyny ECB týkajúce sa možností a právomocí dostupných v práve Únie;
- so zreteľom na nariadenie (EÚ) č. 2016/445 Európskej centrálnej banky zo 14. marca 2016 o využívaní možností a právomocí dostupných v práve Únie³,
- so zreteľom na prebiehajúce diskusie v rámci Bazilejského výboru, a najmä na konzultačný dokument z marca 2016 s názvom Zníženie kolísania úverových rizikovo vážených aktív – obmedzenie vo využívaní prístupov založených na vnútornom modeli,
- so zreteľom na správu EBA z 3. augusta 2016 o požiadavkách na ukazovateľ finančnej páky podľa článku 511 nariadenia o kapitálových požiadavkách (CRR) (EBA-Op-2016 – 13),
- so zreteľom na závery Rady ECOFIN z 12. júla 2016 o dokončení pokrízových bazilejských reforiem,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 12. apríla 2016 o úlohe EÚ v rámci medzinárodných finančných, menových a regulačných inštitúcií a orgánov⁴,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. novembra 2016 o dokončení rámca Bazilej III⁵,
- so zreteľom na prebiehajúcu prácu Komisie na preskúmaní nariadenia (EÚ) č. 575/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a na zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012⁶

¹ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.en.pdf>.

² ‘Single Supervisory Mechanism - Good start but further improvements needed’,
http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_EN.pdf.

³ Ú. v. EÚ L 78, 24.3.2016, s. 60.

⁴ Prijaté texty, P8_TA(2016)0108.

⁵ Prijaté texty, P8_TA(2016)0439.

⁶ Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

(nariadenie o kapitálových požiadavkách, CRR), najmä pokiaľ ide o hodnotenie piliera 2 a úpravu vnútroštátnych možností a právomocí,

- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012¹ (smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk),
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií, a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2014 (nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií²),
- so zreteľom na výročnú správu Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) za rok 2015 z júla 2016,
- so zreteľom na oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 („oznámenie o bankovníctve“)³,
- so zreteľom na delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/1450 z 23. mája 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa špecifikujú kritériá týkajúce sa metodiky stanovovania minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky⁴,
- so zreteľom na správu Komisie z 28. júla 2016 o hodnotení pravidiel odmeňovania podľa smernice 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 575/2013,
- so zreteľom na špecifikácie celkovej schopnosti absorbovať straty Rady pre finančnú stabilitu z novembra 2015,
- so zreteľom na pracovný dokument BIS č. 558 z apríla 2016 s názvom Prečo je bankový kapitál pre menovú politiku dôležitý,
- so zreteľom na predbežnú správu EBA z 19. júla 2016 o vykonávaní a tvorbe rámca minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky,
- so zreteľom na doplňujúcu analytickú správu Komisie z októbra 2016 o účinkoch návrhu na vytvorenie európskeho systému ochrany vkladov (EDIS),
- so zreteľom na konečnú správu EBA zo 14. decembra 2016 o vykonávaní a tvorbe

¹ Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190.

² Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1.

³ Ú. v. EÚ C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁴ Ú. v. EÚ L 237, 3.9.2016, s. 1.

rámca minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky,

- so zreteľom na dohodu o prevode a mutualizácii príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií, a najmä na jeho článok 16,
 - so zreteľom na memorandum z 22. decembra 2015 o porozumení medzi Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií a Európskou centrálnou bankou, ktoré sa týka spolupráce a výmeny informácií,
 - so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov¹ (DGSD),
 - so zreteľom na návrh Komisie z 24. novembra 2015 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 806/2014 s cieľom zriadiť európsky systém ochrany vkladov (COM(2015)0586),
 - so zreteľom na rôzne usmernenia vydané orgánom EBA podľa smernice o systémoch ochrany vkladov, najmä na záverečné správy o usmerneniach týkajúcich sa dohôd o spolupráci medzi systémami ochrany vkladov z februára 2016 a o usmerneniach pre záťažové testy systémov ochrany vkladov z mája 2016,
 - so zreteľom na vyhlásenie Euroskupiny a ministrov Rady ECOFIN z 18. decembra 2013 o zabezpečovacom mechanizme SRM,
 - so zreteľom na vyhlásenie Rady z 8. decembra 2015 o bankovej únii a prechodnom mechanizme financovania pre jednotný fond na riešenie krízových situácií,
 - so zreteľom na protokol č. 1 k Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) o úlohe národných parlamentov v Európskej únii,
 - so zreteľom na Protokol č. 2 Zmluvy o Európskej únii (ZFEÚ) o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre hospodárske a menové veci (A8-0019/2017),
- A. keďže zriadenie bankovej únie je neoddeliteľnou súčasťou menovej únie a základným stavebným kameňom skutočnej hospodárskej a menovej únie (HMÚ); keďže je potrebné vyvinúť ďalšie úsilie, pretože bankovú úniu nebude možné dokončiť, pokiaľ jej bude chýbať fiškálny zabezpečovací mechanizmus a tretí pilier, ktorý by mal predstavovať európsky prístup k poisteniu a zaisteniu vkladov, a o ktorom sa v súčasnosti diskutuje na úrovni výborov; keďže dokončená banková únia bude významným príspevkom k prelomeniu prepojenia na riziko štátneho dlhu;
- B. keďže Európska centrálna banka by mohla byť v konkrétnych prípadoch v konflikte záujmov z dôvodu jej dvojakej zodpovednosti, jednak ako orgánu menovej politiky a jednak orgánu bankového dohľadu;

¹ Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149.

- C. keďže pomer kapitálu a likvidity bánk EÚ sa v posledných rokoch v podstate neustále zlepšoval; keďže však pretrvávajú riziká ohrozujúce finančnú stabilitu; keďže súčasná situácia si vyžaduje opatrnosť pri zavádzaní rozsiahlych regulačných zmien, najmä v súvislosti s prostredím v oblasti financovania pre reálnu ekonomiku;
- D. keďže riadne očistenie bankových súvah po kríze sa oneskorilo a to naďalej brzdí hospodársky rast;
- E. keďže nie je úlohou európskych inštitúcií zabezpečovať ziskovosť bankového sektora;
- F. keďže cieľom nového režimu riešenia krízových situácií, ktorý nadobudol účinnosť v januári 2016, je nastoliť zmenu paradigmy zo záchrany pomocou vonkajších zdrojov na záchranu pomocou vnútorných zdrojov; keďže účastníci trhu sa ešte neprispôbili novému systému;
- G. keďže účasť v bankovej únii je otvorená pre členské štáty, ktoré zatiaľ neprijali euro;
- H. keďže bankovú úniu vytvárajú všetky členské štáty, ktoré prijali euro; keďže euro je menou Európskej únie; keďže všetky členské štáty okrem tých, pre ktoré platí výnimka, sa zaviazali prijať euro, a teda sa pripojiť k bankovej únii;
- I. keďže transparentnosť a zodpovednosť Komisie voči Európskemu parlamentu sú kľúčovými zásadami; keďže to znamená riadne nadviazanie na odporúčania Parlamentu zo strany Komisie a riadne posudzovanie a monitorovanie tohto nadviazania zo strany Európskeho parlamentu;
- J. keďže naša práca v oblasti únie kapitálových trhov by nemala znížiť tlak na našu prácu na dokončení bankovej únie, čo je predpokladom pre finančnú stabilitu v priestore Európskej únie, ktorý ja na banky odkázaný;
- K. keďže nedávne údaje ukazujú, že odhadovaná hodnota všetkých nesplácaných úverov v eurozóne je 1132 miliárd EUR¹;

Dohľad

1. vyjadruje znepokojenie nad vysokou mierou nesplácaných úverov (NPL), keďže podľa údajov ECB do apríla 2016 mali banky v eurozóne v takýchto úveroch 1014 miliárd EUR; domnieva sa, že je nevyhnutné znížiť túto úroveň; víta úsilie, ktoré sa už vynaložilo na zníženie úrovne nesplácaných úverov v niektorých členských štátoch; konštatuje však, že táto otázka sa doteraz riešila prevažne na vnútroštátnej úrovni; domnieva sa, že tento problém sa musí riešiť čo najskôr, ale uznáva, že bude trvať určitý čas, kým sa nájde konečné riešenie; domnieva sa, že akékoľvek navrhované riešenie by malo zohľadňovať zdroj NPL, vplyv na schopnosť bánk poskytovať úvery reálnej ekonomike a potrebu vytvorenia primárneho a sekundárneho trhu s NPL, pokiaľ možno vo forme bezpečnej a transparentnej sekuritizácie, tak na úrovni Únie, ako aj na vnútroštátnej úrovni; odporúča, aby Komisia pomáhala členským štátom, okrem iného, pri zriaďovaní špecializovaných spoločností na správu aktív (tzv. „zlých bánk“) a posilnenom dohlade; v tejto súvislosti pripomína význam schopnosti odpredať NPL s

¹ Nezávislý prieskum ročného rastu za rok 2017, 5. správa, 23. novembra 2016.

cieľom uvoľniť kapitál, čo je obzvlášť dôležité pre bankové úvery pre MSP; víta konzultácie ECB o návrhu usmernení pre banky, pokiaľ ide o NPL ako prvý krok, domnieva sa však, že treba urobiť výraznejší pokrok; víta návrh Komisie týkajúci sa reštrukturalizácie a platobnej neschopnosti vrátane včasnej reštrukturalizácie a druhej šance, v rámci únie kapitálových trhov; vyzýva členské štáty, aby príslušné právne predpisy do ich prijatia a v záujme ich doplnenia zlepšili, predovšetkým s ohľadom na dĺžku postupov vymáhania, fungovanie súdnych systémov a, všeobecnejšie, s ohľadom na ich právny rámec týkajúci sa reštrukturalizácie dlhu, a zaviedli potrebné udržateľné štrukturálne reformy zamerané na oživenie hospodárstva s cieľom riešiť problém NPL; konštatuje, že podľa Banky pre medzinárodné zúčtovanie niektoré banky v eurozóne počas obdobia krízy oslabovali svoje kapitálové základne vyplatením podstatnej časti dividend, niekedy presahujúc úroveň nerozdelených ziskov; domnieva sa, že kapitálová pozícia bánk sa môže posilniť prostredníctvom zníženia vyplácania dividend a zvýšením úrovne vlastného imania;

2. vyzýva všetky členské štáty, ktoré ešte neprijali euro, aby prijali všetky potrebné kroky na jeho prijatie alebo aby sa pripojili k bankovej únii, s cieľom postupne ju zosúladiť s celým vnútorným trhom;
3. je znepokojený pretrvávajúcou nestabilitou v bankovom sektore v Európe, ako sa to okrem iného zdôrazňuje v správe o globálnej finančnej stabilite MMF z roku 2016, v ktorej sa uvádza, že Európa bude mať aj počas cyklického oživenia ešte stále vysoký podiel slabých a ohrozených bánk; berie na vedomie nízku ziskovosť niekoľkých inštitúcií v eurozóne; poukazuje na to, že vysvetlenie tejto situácie okrem iného treba hľadať v množstve nesplácaných úverov, úrokových sadzbách a možných problémoch na strane dopytu; podporuje výzvu MMF na zásadné zmeny v obchodných modeloch bánk a štruktúre systému v záujme zabezpečenia zdravého európskeho bankového systému;
4. domnieva sa, že existujú riziká spojené s verejným dlhom; konštatuje tiež, že v niektorých členských štátoch finančné inštitúcie v nadmernej miere investovali do dlhopisov vydaných ich vlastnou vládou, čo viedlo k nadmernému uprednostňovaniu domácich aktív, pričom jedným z hlavných cieľov bankovej únie je prelomiť prepojenie medzi bankami a rizikom štátneho dlhu; konštatuje, že vhodné prudenciálne zaobchádzanie so štátnym dlhom môže vytvárať stimuly pre banky, aby lepšie riadili svoje expozície dlhového nástroja; konštatuje však, že štátne dlhopisy zohrávajú kľúčovú úlohu ako zdroj vysoko kvalitného, likvidného kolaterálu a pri uskutočňovaní menovej politiky, a že zmena prudenciálneho zaobchádzania s nimi, najmä ak sa nepredpokladá prístup postupného zavádzania, by mohla mať významný vplyv na finančný a verejný sektor, a že si to vyžaduje starostlivé preskúmanie výhod a nevýhod revízie súčasného rámca pred akýmkoľvek návrhom; berie na vedomie rôzne politické možnosti uvedené v správe pracovnej skupiny na vysokej úrovni pre prudenciálne zaobchádzanie s expozíciami dlhového nástroja, o ktorých sa rokovalo na neformálnom zasadnutí Rady ECOFIN 22. apríla 2016; domnieva sa, že regulačný rámec EÚ by mal byť v súlade s medzinárodnou normou; s veľkým záujmom preto očakáva výsledky práce Rady pre finančnú stabilitu (FSB) v oblasti štátneho dlhu v záujme usmerňovania budúcich rozhodnutí; domnieva sa, že európsky rámec by mal umožniť trhovú disciplínu pri vytváraní udržateľných politík a poskytovaní vysoko kvalitných a likvidných aktív pre finančný sektor a bezpečných pasív pre vlády; zdôrazňuje, že

súbežne s úvahami o štátnom dlhu by sa malo uvažovať o konvergencii v rámci širšieho spektra hospodárskych otázok, o pravidlách štátnej pomoci a rizikách, ako sú pochybenia vrátane finančnej trestnej činnosti;

5. považuje za nevyhnutné pre vkladateľov, investorov a orgány dohľadu, aby riešili nadmernú variabilitu váh rizika uplatňovaných na rizikovo vážené aktíva rovnakej triedy naprieč inštitúciami; pripomína, že súčasné pravidlá, ktorými sa upravuje používanie interných modelov, poskytujú významnú úroveň flexibility pre banky a pridávajú vrstvu modelovania rizika z hľadiska dohľadu; v tejto súvislosti víta prácu, ktorú vykonal EBA s cieľom harmonizovať hlavné predpoklady a parametre, ktorých rôznorodosť bola označená ako jeden z hlavných prvkov variability, ako aj prácu bankového dohľadu ECB v rámci projektu ECB zameraného na cielené preskúmanie interných modelov (TRIM), s cieľom posúdiť a potvrdiť adekvátnosť a primeranosť interných modelov; nabáda k ďalšiemu pokroku v týchto oblastiach; očakáva výsledky práce na medzinárodnej úrovni s cieľom zefektívniť používanie interných modelov v prípade operačného rizika a poskytovania úverov podnikom, iným finančným inštitúciami, špecializovaným finančným a kapitálovým bankám, s cieľom obnoviť dôveryhodnosť interných modelov a zabezpečiť, aby sa zamerali na oblasti, v ktorých môžu priniesť pridanú hodnotu; víta aj zavedenie ukazovateľa finančnej páky (leverage ratio), ktorý funguje ako silný zabezpečovací mechanizmus, najmä pre globálne systémovo významné inštitúcie (G-SII); zdôrazňuje potrebu štandardného prístupu citlivejšieho na riziko s cieľom zabezpečiť dodržiavanie zásady „rovnaké riziko, rovnaké pravidlá“; vyzýva orgány finančného dohľadu, aby umožnili nové interné modely len vtedy, ak nevedú k neodôvodnene a výrazne nižším váham rizika; pripomína závery svojho uznesenia z 23. novembra 2016 o dokončení rámca Bazilej III; pripomína predovšetkým, že plánované regulačné zmeny by nemali viesť k celkovému navýšeniu kapitálových požiadaviek ani oslabiť schopnosť bánk financovať reálnu ekonomiku, najmä MSP; zdôrazňuje, že v rámci medzinárodného úsilia by sa mala rešpektovať zásada proporcionality; pripomína, že je dôležité, aby nedochádzalo k neprimeranej penalizácii bankového modelu EÚ a aby sa zabránilo diskriminácii medzi EÚ a medzinárodnými bankami; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že pri príprave nových medzinárodných noriem v tejto oblasti budú zohľadnené európske špecifiká, a aby náležite zohľadnila zásadu proporcionality a existenciu rôznych bankových modelov pri posudzovaní vplyvu budúcich právnych predpisov na vykonávanie medzinárodne dohodnutých noriem;
6. zdôrazňuje, že spoľahlivý prístup k financovaniu a riadne rozdelenie kapitálu v rámci európskeho modelu financovania, ktorý je založený na bankách, vo veľkej miere závisia od spoľahlivých súvahách a riadnej kapitalizácie, ktorej obnova po finančnej kríze nebola a nie je v celej Únii zaručená rovnako, čo brzdí hospodársky rast;
7. zdôrazňuje, že európsky bankový sektor zohráva kľúčovú úlohu pri financovaní európskeho hospodárstva, čo je podporené silným systémom dohľadu; víta preto zámer Komisie zachovať v rámci nadchádzajúcej revízie CRD/CRR koeficient na podporu MSP a rozšíriť ho aj mimo jeho súčasného prahu;
8. poukazuje na to, že usmernenia na medzinárodných fórach by sa mali uplatňovať v čo najväčšom rozsahu s cieľom zabrániť riziku regulačnej roztrieštenosti so zreteľom na reguláciu a kontrolu veľkých bánk pôsobiacich na medzinárodnej úrovni bez toho, aby

to v prípade potreby bránilo kritickému prístupu alebo vylučovalo cielené odchýlky od medzinárodných noriem v prípadoch, keď vlastnosti európskeho systému nie sú dostatočne zohľadnené; pripomína závery svojho uznesenia z 12. apríla 2016 o úlohe EÚ v rámci medzinárodných finančných, menových a regulačných inštitúcií a orgánov; zdôrazňuje najmä dôležitosť úlohy Komisie, ECB a EBA, pokiaľ ide o účasť na práci Bazilejského výboru pre bankový dohľad (BCBS) a poskytovanie transparentných a komplexných aktuálnych informácií o stave rokovaní v rámci tohto výboru Európskemu parlamentu a Rade; domnieva sa, že EÚ by sa mala usilovať o primerané zastúpenie v BCBS, najmä pokiaľ ide o eurozónu; požaduje zviditeľnenie tejto úlohy počas zasadnutia Rady ECOFIN, ako aj väčšiu zodpovednosť voči Výboru Európskeho parlamentu pre hospodárske a menové veci; zdôrazňuje, že BCBS a ďalšie fóra by mali pomôcť podporiť rovnaké podmienky na celosvetovej úrovni, a to zmierňovaním, nie zväčšovaním rozdielov medzi jurisdikciami;

9. poukazuje na riziká, vrátane systémových rizík, rýchlo rastúceho sektora tieňového bankovníctva, ako sa uvádza v publikácii Monitor tieňového bankovníctva v EÚ z roku 2016; trvá na tom, že všetky opatrenia v oblasti regulácie bankového sektora musia byť sprevádzané vhodnou reguláciou tieňového bankového sektora; vyzýva preto na koordinované kroky v záujme zabezpečenia spravodlivej hospodárskej súťaže a finančnej stability;
10. zdôrazňuje potrebu komplexného pohľadu na kumulatívny vplyv rôznych zmien v regulačnom prostredí, či už sa týkajú dohľadu, absorpcie strát, riešenia krízových situácií alebo účtovných noriem;
11. zdôrazňuje, že vnútroštátne možnosti a právomoci môžu brániť vytvoreniu rovnakých podmienok medzi členskými štátmi a porovnateľnosti finančného výkazníctva, ktoré banky poskytujú verejnosti; s potešením víta príležitosť, ktorú ponúka novo navrhovaná zmena CRR, spočívajúca v zastavení alebo obmedzení využívanie niektorých z nich na úrovni Únie, s cieľom riešiť existujúce prekážky a segmentáciu trhu práce, a s cieľom zachovať iba tie, ktoré sú nevyhnutné z dôvodu rôznorodosti bankových modelov; naliehavo žiada, aby sa táto príležitosť v plnej miere využila; víta usmernenia a nariadenia ECB, ktorými sa harmonizujú určité vnútroštátne možnosti a právomoci v rámci bankovej únie; pripomína však, že pri vykonávaní práce na obmedzení možností a právomocí sa musí ECB držať v medziach svojho mandátu; zdôrazňuje, že úsilie o prehlásenie jednotného súboru pravidiel je rozhodujúce, a zdôrazňuje potrebu zjednodušenia súčasných prekrývajúcich sa a prepletených existujúcich, zmenených a nových právnych predpisov; vyzýva ECB, aby v plnej miere zverejnila príručku dohľadu, v ktorej sa ustanovujú spoločné procesy, postupy a metódy na uskutočnenie procesu preskúmania orgánmi dohľadu v celej eurozóne;
12. zdôrazňuje existenciu fenoménu prirodzeného učenia pre všetkých členov dozornej rady od vytvorenia jednotného mechanizmu dohľadu, ktorý sa zaoberá rôznymi podnikateľskými modelmi a subjektmi rôznej veľkosti a že tento fenomén treba podporovať a urýchľovať;
13. berie na vedomie objasnenie v súvislosti s cieľmi 2. piliera a jeho miesto v poradí kapitálových požiadaviek navrhnutých v zmenách smernice o kapitálových požiadavkách (CRD); konštatuje, že používaním kapitálových usmernení by sa mala

dosiahnuť rovnováha medzi zachovaním finančnej stability a potrebou ponechania priestoru pre rozhodnutia orgánov dohľadu a analýzu jednotlivých prípadov; nabáda ECB, aby objasnila kritériá, ktoré sú základom usmernení pre 2. pilier; pripomína, že tieto usmernenia neobmedzujú maximálnu rozdeliteľnú sumu, a preto by sa nemali zverejniť; domnieva sa, že používanie kapitálových usmernení by nemalo viesť k preukázateľnému zníženiu požiadaviek druhého piliera; domnieva sa, že je potrebná väčšia konvergencia postupov v oblasti dohľadu, pokiaľ ide o zloženie vlastných zdrojov na pokrytie požiadaviek druhého piliera a usmernení; víta preto, že táto otázka sa rieši v návrhu na zmenu CRD;

14. zdôrazňuje riziko vyplývajúce z držby aktív úrovne 3 vrátane derivátov, a najmä z ťažkostí pri ich oceňovaní; poznamenáva, že tieto riziká by sa mali obmedziť a že si to vyžaduje postupné znižovanie držby týchto aktív; vyzýva jednotný mechanizmus dohľadu, aby túto problematiku zaradil medzi svoje priority v oblasti dohľadu a organizoval spoločne s EBA kvantitatívny záťažový test v tejto oblasti;
15. pripomína potrebu zabezpečenia väčšej transparentnosti celého súboru kontrolných postupov, najmä v rámci postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu; žiada ECB, aby zverejnila výkonnostné ukazovatele a metriku s cieľom preukázať účinnosť dohľadu a posilnila svoju vonkajšiu zodpovednosť; opakuje požiadavku na väčšiu transparentnosť, pokiaľ ide o rozhodnutia a odôvodnenia v druhom pilieri; vyzýva ECB, aby zverejňovala spoločné normy v oblasti dohľadu;
16. poukazuje na riziká finančných inštitúcií, ktoré sú „príliš veľké na to, aby zlyhali“, „príliš prepojené, aby zlyhali“ a „príliš zložené, aby sa riešili“; konštatuje, že sa dosiahla dohoda ohľadom súboru politických opatrení na medzinárodnej úrovni zameraných na riešenie týchto rizík (najmä celková schopnosť absorbovať straty, centrálné zúčtovanie derivátových nástrojov a požiadavka zvýšenia kapitálu a ukazovateľa finančnej páky pre globálne systémové banky); je odhodlaný urýchlene pracovať na príslušných legislatívnych návrhoch s cieľom ich vykonávania v Únii, čím sa ešte viac zníži riziko vyplývajúce z problému „too-big-to-fail“; pripomína slová Marka Carneyho, predsedu Rady pre finančnú stabilitu (FSB), v tom zmysle, že dohoda na návrhoch na spoločné medzinárodné normy pre celkovú schopnosť absorbovať straty pre globálne systémové banky predstavuje prelom v riešení problému s bankami, ktoré sú príliš veľké, aby zlyhali „too-big-to-fail“; ďalej konštatuje, že účinný mechanizmus záchrany pomocou vnútorných zdrojov a uplatňovanie primeranej úrovne minimálnych požiadaviek na vlastné zdroje a oprávnené záväzky sú dôležitou súčasťou regulačných opatrení na riešenie tejto otázky a krízových situácií globálne systémových bánk bez použitia verejných dotácií a bez narušenia širšieho finančného systému;
17. zdôrazňuje potrebu zavedenia štrukturálnej reformy bánk vrátane obrátenia dôkazného bremena, ktorej cieľom je vyriešiť problém obrovských inštitúcií, ktoré sú príliš veľké, aby zlyhali;
18. zdôrazňuje obmedzenia súčasnej metodiky záťažových testov; víta preto úsilie EBA a ECB pokračovať v zlepšovaní rámca stresového testovania; domnieva sa však, že by sa malo urobiť viac pre zohľadnenie možných a skutočných krízových situácií, a to okrem iného lepším začlenením dynamickejších prvkov, ako napríklad efektu rozšírenia, do metodiky; domnieva sa, že nedostatočná transparentnosť charakterizujúca vlastné

stresové testy ECB naznačuje neistotu pri postupoch dohľadu; vyzýva ECB, aby zverejňovala výsledky svojich záťažových testov v záujme posilnenia dôvery v trh;

19. domnieva sa, že keď vnútroštátny príslušný orgán odmieta zohľadniť osobitné okolnosti v rámci záťažových testov, malo by sa to oznámiť EBA a jednotnému mechanizmu dohľadu, aby sa zabezpečili rovnaké podmienky;
20. víta pokrok, ktorý sa dosiahol pri príprave umožnenia určitej delegácie v oblasti rozhodnutí o spôsobilosti a bezúhonnosti; poukazuje však na to, že je potrebná zmena právnych predpisov, aby sa umožnilo ľahšie a rozsiahlejšie delegovanie rozhodovania v niektorých bežných veciach z dozornej rady na príslušných úradníkov; privítal by takéto zmeny, ktoré by prispeli k efektívnejšiemu a účinnejšiemu bankovému dohľadu ECB; vyzýva ECB, aby špecifikovala úlohy a právny rámec pre delegovanie rozhodovania;
21. berie na vedomie správu Európskeho dvora audítorov (EDA) týkajúcu sa fungovania jednotného mechanizmu dohľadu; berie na vedomie zistenia týkajúce sa nedostatočnej úrovne personálneho obsadenia; vyzýva príslušné vnútroštátne orgány a členské štáty, aby v plnej miere poskytli ECB potrebné ľudské zdroje a hospodárske údaje, ktoré jej umožnia vykonávať svoje úlohy, najmä pokiaľ ide o kontroly na mieste; vyzýva ECB, aby zmenila nariadenie o rámci jednotného mechanizmu dohľadu s cieľom formalizovať záväzky zúčastnených vnútroštátnych orgánov a zaviesť metodiku založenú na riziku v záujme určenia cieľového počtu zamestnancov a zručností pre spoločné dohľadacie tímy (SDT); domnieva sa, že výraznejšie zapojenie zamestnancov ECB a obmedzenie spoliehania sa na zamestnancov z príslušných vnútroštátnych orgánov by zlepšilo nezávislosť dohľadu, spolu s využitím úradníkov z príslušného orgánu jedného členského štátu pri vykonávaní dohľadu nad inštitúciou z iného členského štátu, čo tiež prispieva k účinnému riešeniu rizika nekonania v oblasti dohľadu; víta spoluprácu s Európskym parlamentom na pracovných podmienkach zamestnancov; vyzýva ECB, aby podporovala dobré pracovné prostredie, ktoré podporuje vnútornú profesionálnu súdržnosť; pripomína potenciálny konflikt záujmov medzi dozornými úlohami a zodpovednosťou za menovú politiku, ako aj potrebu jasného oddelenia oboch funkcií; vyzýva ECB, aby uskutočnila analýzu rizika vzťahujúcu sa na prípadné konflikty záujmov, a aby naplánovala oddelené hierarchické vzťahy v prípade osobitných zdrojov dohľadu; domnieva sa, že zatiaľ čo oddelenie menovej politiky a dohľadu je ústrednou zásadou, nemalo by brániť úsporám nákladov, ktoré umožňuje spoločné využívanie služieb za predpokladu, že takéto služby nie sú kritické z hľadiska tvorby politiky a sú zabezpečené riadne záruky; vyzýva ECB, aby pri vypracúvaní „kvázi legislatívnych opatrení“ uskutočnila verejné konzultácie s cieľom zvýšiť svoju zodpovednosť;
22. zdôrazňuje, že vytvorenie jednotného mechanizmu dohľadu je sprevádzané zvýšením vplyvu Európskej únie na medzinárodnej scéne v porovnaní s predchádzajúcou situáciou;
23. zdôrazňuje, že oddelenie úloh dohľadu od funkcií menovej politiky by malo jednotnému mechanizmu dohľadu umožniť zaujať nezávislý postoj vo všetkých relevantných záležitostiach vrátane potenciálnych účinkov cieľov ECB v oblasti úrokovej sadzby na finančnú pozíciu bánk pod dohľadom;
24. súhlasí s názorom EDA, že od zriadenia jednotného mechanizmu dohľadu došlo k

vzniku „medzery v audite“; vyjadruje znepokojenie nad tým, že vzhľadom na obmedzenia, ktoré ECB uložila na prístup EDA k dokumentom, ostali dôležité oblasti bez auditu; nalieha na ECB, aby plne spolupracovala s EDA a umožnila mu vykonávať jeho mandát a tým zvýšiť zodpovednosť;

25. pripomína potrebu nájsť, tak v rámci regulácie, ako aj pri výkone dohľadu, rovnováhu medzi potrebou proporcionality a potrebou jednotného prístupu; v tejto súvislosti berie na vedomie navrhované zmeny, pokiaľ ide o predkladanie správ a požiadavky na odmeňovanie v návrhu Komisie na zmenu smernice 2013/36/EÚ; vyzýva Komisiu, aby uprednostnila prácu na regulačnom rámci pre malé banky („small banking box“) a rozšírila túto prácu o posúdenie uskutočniteľnosti budúceho regulačného rámca pozostávajúceho z menej zložitých, vhodnejších a primeranejších prudenciálnych pravidiel, ktoré by boli špecifické pre rôzne typy bankových modelov; poukazuje na to, že všetky banky by mali podliehať primeranej úrovni dohľadu; pripomína, že primeraný dohľad je kľúčom k monitorovaniu všetkých rizík bez ohľadu na veľkosť banky; rešpektuje rozdelenie úloh a právomocí medzi Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií (SRB), Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA) a iné orgány v rámci európskeho systému finančného dohľadu, a zároveň zdôrazňuje význam účinnej spolupráce; považuje za potrebné prekonať veľký počet prekrývajúcich sa požiadaviek na podávanie správ a vnútroštátnych výkladov európskych právnych predpisov v oblasti jednotného trhu; podporuje doterajšie úsilie o zjednodušenie, ako napríklad koncepcia európskeho rámca pre podávanie správ (ERF), a nabáda k ďalšiemu úsiliu týmto smerom, aby sa zabránilo dvojitému podávaniu správ a zbytočným ďalším nákladom na reguláciu; vyzýva Komisiu, aby sa včas zaoberala touto otázkou v súlade so závermi z výzvy na predloženie dôkazov, napríklad prostredníctvom návrhu spoločného jednotného a konsolidovaného postupu pre podávanie správ v oblasti dohľadu; vyzýva zároveň na včasné oznamovanie ad hoc a trvalých požiadaviek na podávanie správ s cieľom zabezpečiť vysokú kvalitu údajov a bezpečnosť plánovania;
26. zdôrazňuje, že bezpečnosť a spoľahlivosť banky nie je možné zachytiť len posúdením jej súvahy v určitom časovom okamihu, keďže tieto sú zabezpečené prostredníctvom dynamickej interakcie medzi bankou a trhmi a ovplyvňujú ich rôzne prvky v celom hospodárstve; zdôrazňuje preto, že stabilný rámec pre finančnú stabilitu a rast by mal byť komplexný a vyvážený, aby pokrýval dynamické postupy dohľadu a nesústredoval sa len na statickú reguláciu týkajúcu sa hlavne kvantitatívnych hľadísk;
27. upriamuje preto pozornosť na rozdelenie zodpovednosti medzi ECB a Európsky orgán pre bankovníctvo; zdôrazňuje, že ECB by sa nemala stať de facto štandardizačným orgánom pre banky mimo SSM;
28. konštatuje, že 18. mája 2016 Rada ECB prijala nariadenie o zbere podrobných údajov o úveroch a o úverovom riziku (AnaCredit); vyzýva ECB, aby pri uplatňovaní databázy AnaCredit ponechala národným centrálnym bankám čo najviac manévrovacieho priestoru;
29. vyzýva ECB, aby nezačínala pracovať na ďalších fázach AnaCredit až do skončenia verejnej konzultácie, a to s riadnym zapojením Európskeho parlamentu a najmä s prihliadnutím na zásadu proporcionality;
30. opätovne zdôrazňuje význam silných a dobre fungujúcich IT systémov zodpovedajúcich

potrebám funkcií dohľadu jednotného mechanizmu dohľadu a obavám týkajúcim sa bezpečnosti; vyjadruje poľutovanie nad nedávnymi správami o pretrvávajúcich nedostatkoch v systéme IT;

31. víta zriadenie národnej rady pre systémové riziká, ale zdôrazňuje, že zriadenie bankovej únie podporuje potrebu posilnenia makroprudenciálnej politiky na európskej úrovni s cieľom primerane riešiť potenciálne cezhraničné účinky presahovania systémového rizika; vyzýva Komisiu, aby v rámci svojho celkového preskúmania makroprudenciálneho rámca v roku 2017 navrhla koherentný a účinný makroprudenciálny dohľad; vyzýva Komisiu, aby v záujme posilnenia inštitucionálnej a analytickej kapacity Európskeho výboru pre systémové riziká (ESRB) na posúdenie rizík a slabých stránok bankového sektora i mimo neho, bola mimoriadne ambiciózna a primerane tomu zasiahla; domnieva sa, že úverové nástroje (ako napríklad LTV a DSTI) by mali byť zakotvené v európskych právnych predpisoch s cieľom zabezpečiť harmonizáciu pri používaní týchto doplnkových druhov makroprudenciálnych nástrojov; zdôrazňuje potrebu obmedziť inštitucionálnu zložitosť a zdĺhavý proces interakcie medzi ESRB, ECB/SSM a vnútroštátnymi orgánmi, ako aj medzi príslušnými a špecializovanými vnútroštátnymi orgánmi v oblasti makroprudenciálneho dohľadu; víta v tejto súvislosti pokrok, ktorý sa na odporúčanie ESRB týkajúce sa dobrovoľnej reciprocity dosiahol v oblasti cezhraničnej koordinácie; opakuje svoju požiadavku na objasnenie prepojenia medzi makroprudenciálnym rámcom a existujúcimi mikroprudenciálnymi nástrojmi, s cieľom zaistiť účinnú interakciu makroprudenciálnych a mikroprudenciálnych nástrojov politiky; vyjadruje obavy, pokiaľ ide o slabé miesta v sektore nehnuteľností, na ktoré upozornil ESRB; konštatuje, že EBA ešte stále nevypracoval regulačné technické normy (RTN) týkajúce sa podmienky kapitálových požiadaviek pre hypotekárne expozície podľa článku 124 ods. 4) písm. b) a článku 164 ods. 6; konštatuje, že doteraz iba malý počet členov jednotného mechanizmu dohľadu uplatňuje alebo plánuje uplatňovať všeobecné vankúše na krytie systémového rizika a proticyklické kapitálové vankúše; konštatuje, že ECB doteraz neuplatnila v plnej miere svoje právomoci v oblasti makroekonomického dohľadu prostredníctvom podpory vnútroštátnych orgánov pri prijímaní makroprudenciálnych nástrojov dohľadu;
32. zdôrazňuje, že výsledok referenda o členstve Spojeného kráľovstva v EÚ si vyžaduje posúdenie celého európskeho systému finančného dohľadu (ESFS), vrátane spôsobov hlasovania v rámci ESA, najmä mechanizmu dvojitej väčšiny ustanoveného v článku 44 ods. 1 nariadenia o EBA; zdôrazňuje, že možné rokovania po referende by nemali mať za následok nerovnaké podmienky medzi finančnými inštitúciami EÚ a mimo nej, a nemali by slúžiť na posilnenie deregulácie vo finančnom sektore;
33. víta vynikajúcu prácu spoločných dohliadacích tímov (SDT), ktoré sú dobrým príkladom európskej spolupráce a rozširovania poznatkov; poukazuje na to, že navrhované budúce využívanie rotačného systému v organizácii SDT by malo zaručiť objektívny dohľad pri súčasnom prehodnotení zdĺhavého procesu rozširovania poznatkov v tejto veľmi zložitej odbornej oblasti;
34. víta skutočnosť, že banková únia vo veľkej miere odstránila problém domovského a host'ovského dohľadu zriadením jediného orgánu dohľadu a výrazne zlepšila výmenu relevantných informácií medzi orgánmi dohľadu, čo umožňuje komplexnejší dohľad

nad cezhraničnými bankovými skupinami; zdôrazňuje, že v dôsledku súčasnej nedokončenej bankovej únie sa musia v rámci preskúmania CRR zameraného na likviditu a kapitálové výnimky náležite zohľadniť obavy o ochranu spotrebiteľa v hostiteľských krajinách;

35. víta iniciatívu ECB zameranú na povinnosť kontrolovaných bánk hlásiť v rámci pohotovostnej služby v reálnom čase závažné kybernetické útoky, ako aj kontroly na mieste vykonávané jednotným mechanizmom dohľadu s cieľom dohliadať na kybernetickú bezpečnosť; vyzýva na vytvorenie právneho rámca, ktorý uľahčuje výmenu citlivých informácií v súvislosti s predchádzaním kybernetickým útokom medzi bankami;
36. zdôrazňuje kľúčovú úlohu kybernetickej bezpečnosti pre bankové služby a potrebu stimulovať finančné inštitúcie, aby boli veľmi ambiciózne, pokiaľ ide o ochranu údajov spotrebiteľov a zaručenie kybernetickej bezpečnosti;
37. konštatuje, že jednotný mechanizmus dohľadu bol poverený úlohou európskeho bankového dohľadu s cieľom zabezpečiť súlad s pravidlami obozretnosti EÚ a zabezpečiť finančnú stabilitu, zatiaľ čo ostatné úlohy v oblasti dohľadu so zreteľnými európskymi účinkami zostali v rukách vnútroštátnych orgánov dohľadu; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že jednotný mechanizmus dohľadu by mal mať monitorovacie právomoci nad činnosťou vnútroštátnych orgánov bankového dohľadu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí; zdôrazňuje, že EBA by mal získať ďalšie právomoci v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí vrátane právomoci vykonávať posudzovanie príslušných orgánov členských štátov na mieste, požadovať poskytnutie akýchkoľvek informácií, ktoré sú dôležité pre posúdenie súladu, vydávať odporúčania v oblasti nápravných krokov, zverejňovať tieto odporúčania a prijímať opatrenia potrebné na zaistenie skutočného zavedenia týchto odporúčaní do praxe;
38. opakuje svoju výzvu adresovanú EBA, aby presadzoval a zlepšoval rámec ochrany spotrebiteľa pri bankových službách v súlade so svojím mandátom, doplňujúc tak jednotný mechanizmus dohľadu v oblasti prudenciálneho dohľadu;

Riešenie krízových situácií

39. pripomína potrebu dodržiavania pravidiel štátnej pomoci pri riešení problémov súvisiacich s bankovými krízami v budúcnosti, a že mimoriadna verejná podpora musí mať preventívnu a dočasnú povahu a nemôže sa použiť na kompenzovanie strát, ktoré inštitúcii vznikli alebo pravdepodobne vzniknú v blízkej budúcnosti; požaduje vymedzenie účinných postupov medzi SRB a Komisiou pre rozhodovanie v prípade riešenia krízovej situácie, najmä pokiaľ ide o časový rámec; zastáva názor, že by sa mala objasniť pružnosť zakotvená v súčasnom rámci, a pripomína, že by sa mala lepšie využívať s cieľom riešiť špecifické situácie bez toho, aby to bránilo skutočnému riešeniu krízových situácií bánk, ktoré sú v insolventné, najmä v prípade preventívnych a alternatívnych opatrení zahŕňajúcich použitie finančných prostriedkov zo systému ochrany vkladov ustanovených v článku 11 ods. 3 a 6 smernice o systémoch ochrany vkladov (DGSD); vyzýva preto Komisiu, aby prehodnotila svoj výklad príslušných pravidiel štátnej pomoci v snahe zaručiť, že preventívne a alternatívne opatrenia

stanovené európskym zákonodarcom v DGSD sa môžu skutočne uplatňovať; pripomína, že špecifické situácie sa riešia odlišne, a to bez jasného zdôvodnenia; pripomína Komisii, že správa o posúdení pretrvávajúcej potreby umožnenia preventívnej rekapitalizácie a podmienok, na ktoré sú tieto opatrenia naviazané, mala byť vypracovaná do 31. decembra 2015; vyzýva Komisiu, aby takúto správu čo najskôr predložila;

40. vyzýva Komisiu, aby na základe skúseností a v rámci preskúmania nariadenia (EÚ) č. 806/2014 posúdila, či SRB a vnútroštátne orgány na riešenie krízových situácií majú dostatočné právomoci a nástroje na včasnú intervenciu s cieľom predchádzať nepriaznivému odlevu bankového kapitálu a strate schopnosti absorbovať straty počas krízy;
41. podčiarkuje význam objasnenia praktických otázok, ktoré sa priamo týkajú riešenia krízových situácií, ako napríklad závislosť od poskytovateľov služieb, ktorí poskytujú kritické služby, ako sú externe zadávané služby IT;
42. berie na vedomie návrhy Komisie zaviesť do prvého piliera pre globálne systémové banky minimálnu celkovú schopnosť absorbovať straty (TLAC), a to v súlade s medzinárodnými normami; berie na vedomie rozdiely medzi TLAC a minimálnymi požiadavkami na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (MREL); zdôrazňuje však, že obe normy majú rovnaký cieľ, a to zabezpečiť, aby mali banky dostatočný regulačný kapitál a schopnosť absorbovať straty na to, aby bola záchrana pomocou vnútorných zdrojov účinným nástrojom na riešenie krízových situácií bez toho, aby to spôsobilo finančnú nestabilitu a bez potreby čerpania verejných prostriedkov, čím by sa predišlo socializácii súkromných rizík; dospel preto k záveru, že celostný prístup k absorpcii strát možno dosiahnuť kombináciou oboch noriem, nadväzujúc na TLAC, ako sa premietla do súčasného návrhu Komisie ako minimálna norma, na ktorej sa musia dohodnúť spoluzakonodarcovia; zdôrazňuje, že by sa mala venovať náležitá pozornosť zachovaniu oboch kritérií veľkosti a rizikovo vážených aktív, a poukazuje na prepojenie medzi kritériom rizikovo vážených aktív, z ktorého vychádza norma TLAC, a prebiehajúcou prácou v EÚ a v BCBS na interných modeloch a na dokončení rámca Bazilej III; zdôrazňuje, že náležitá pozornosť by sa pri kalibrácii a/alebo postupnom zavádzaní požiadaviek MREL mala venovať potrebe vytvorenia trhu pre záväzky oprávnené podľa MREL; zdôrazňuje, že je dôležité zachovať mieru voľnej úvahy pre orgán pre riešenie krízových situácií pri stanovovaní MREL a zabezpečiť, aby banky mali dostatok podriadeného dlhu a odpísateľného dlhu; zdôrazňuje, že trh by mal byť primeraným spôsobom informovaný, aby sa predišlo nesprávnemu výkladu požiadaviek MREL zo strany investorov;
43. upozorňuje, že je dôležité v právnych predpisoch objasniť poradie kapitálových rezerv a vlastného kapitálu Tier 1, ktorý môže byť oprávnený na základe minimálnej požiadavky na vlastné zdroje; zdôrazňuje potrebu prijať právne predpisy s cieľom objasniť zodpovednosť a právomoci orgánov pre riešenie krízových situácií a príslušných orgánov, pokiaľ ide o opatrenia na včasnú intervenciu, ktoré sa majú prijať v prípade porušenia požiadaviek MREL; berie na vedomie návrh Komisie na zavedenie usmernení MREL; opakuje, že kalibrácia MREL by mala byť vo všetkých prípadoch úzko prepojená so stratégiou riešenia krízovej situácie banky a ňou aj odôvodnená;

44. upozorňuje na dôležitosť objasnenia v právnych predpisoch, že vlastný kapitál Tier 1 oprávnený podľa MREL je na vrchole kapitálovej rezervy, aby sa zabránilo dvojitému započítaniu kapitálu;
45. zdôrazňuje, že pre dôslednejšie a účinnejšie vykonávanie smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk je nevyhnutné harmonizovať v členských štátoch hierarchiu pohľadávok v prípade platobnej neschopnosti bánk a poskytnúť istotu cezhraničným investorom; víta preto návrh Komisie pokračovať v harmonizácii hierarchie nárokov; konštatuje, že lepšia harmonizácia riadneho režimu platobnej neschopnosti a jeho hierarchie nárokov bude mať tiež zásadný význam, tak v prípade bánk, s cieľom vyhnúť sa nezrovnalostiam s režimom riešenia krízových situácií bánk, ako aj v prípade spoločností, s cieľom poskytnúť dodatočnú zrozumiteľnosť a istotu cezhraničným investorom a prispieť k riešeniu problému nesplácaných úverov; víta skutočnosť, že smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk priniesla významnú zmenu v konkurznej hierarchii, s uprednostnením poistených vkladov, aby boli nadradené všetkým kapitálovým nástrojom, kapacite na absorpciu strát, iným dlhom v prvom rade a nepoisteným vkladom; vyzýva SRB, aby predložila výsledky posúdenia riešiteľnosti krízových situácií globálne systémovo významných bánk vrátane navrhovaných opatrení s cieľom prekonať prekážky brániace riešeniu krízových situácií;
46. berie na vedomie škálu dostupných právnych možností na zabezpečenie podriadenia dlhu, ktorý možno započítať do celkovej schopnosti absorbovať straty; poukazuje na to, že Rada pre finančnú stabilitu neuprednostňuje žiadnu z nich; zastáva názor, že prijatý prístup by mal v prvom rade zabezpečiť rovnováhu medzi flexibilitou, efektivitou, právnou istotou a schopnosťou trhu absorbovať novú triedu dlhov;
47. požaduje zameranie pozornosti na možný negatívny vplyv na reálnu ekonomiku spôsobený revíziou bazilejských pravidiel, zavedením požiadaviek MREL, zavedením TLAC a IFRS 9; požaduje akékoľvek riešenie, ktoré by zmiernilo dôsledky;
48. pripomína, že novozavedený režim riešenia krízových situácií vyústil do situácie, keď niektoré nástroje ponúkané investorom, najmä retailovým investorom, predstavujú vyššie riziko straty, než v rámci predchádzajúceho režimu; ďalej pripomína, že nástroje záchrany pomocou vnútorných zdrojov by sa v prvom rade mali predávať len vhodným investorom, ktorí dokážu absorbovať potenciálne straty bez toho, aby ohrozili vlastnú dobrú finančnú kondíciu; preto naliehavo žiada Komisiu, aby podporila vykonávanie príslušných platných právnych predpisov, a vyzýva ESA, aby výrazne prispeli k odhaľovaniu zavádzajúcich praktík pri predaji;
49. upozorňuje, že sa prejavilo ako náročné plniť požiadavku zakotvenú v smernici o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, ktorá sa týka zmluvného uznávania právomocí záchrany pomocou vnútorných zdrojov, vo vzťahu k záväzkom upravených inými právnymi predpismi než predpisy EÚ; považuje tento problém za naliehavý; berie na vedomie právo príslušných orgánov upustiť od tejto požiadavky, ktoré je obsahom navrhovanej zmeny smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk; domnieva sa, že tento prístup umožní pružnosť a individuálne posúdenie príslušných záväzkov; vyzýva Komisiu a orgány pre riešenie krízových situácií, aby zabezpečili, že podmienky na poskytnutie výnimiek a následné samotné rozhodnutia o výnimkách neohrozia riešiteľnosť krízových situácií bánk;

50. poukazuje na to, že rýchla a efektívna výmena informácií medzi orgánmi dohľadu a orgánmi riešenia krízových situácií je mimoriadne dôležitá, aby sa zabezpečilo bezproblémové krízové riadenie; víta uzavretie memoranda o porozumení (MoP) medzi ECB a jednotným mechanizmom riešenia krízových situácií, pokiaľ ide o spoluprácu a výmenu informácií; vyzýva ECB, aby v MoP špecifikovala postupy komunikácie medzi SDT a tímami pre vnútorné riešenie krízových situácií; odporúča, aby účasť ECB ako stáleho pozorovateľa na plenárnych a výkonných zasadnutiach SRB bola v plnej miere recipročná, a to prostredníctvom účasti zástupcu SRB na zasadnutiach Rady ECB pre dohľad, takisto ako stáleho pozorovateľa;
51. berie na vedomie dvojitú úlohu členov rady SRB, ktorí sú členmi výkonného orgánu s rozhodovacími právomocami a zároveň aj členmi vrcholného vedenia so zodpovednosťou voči predsedovi rady, a nazdáva sa, že táto štruktúra by mala byť vyhodnotená do konca súčasného funkčného obdobia;
52. pripomína, že podstata medzivládnej dohody o jednotnom fonde na riešenie krízových situácií spočíva v tom, že má byť nakoniec začlenená do právneho rámca Únie; vyzýva Komisiu, aby uvažovala o spôsoboch, ako to uskutočniť; zdôrazňuje, že nadchádzajúce začlenenie fiškálnej dohody do práva EÚ by mohlo byť užitočným vzorom;
53. požaduje, aby sa príspevky ex ante do jednotného fondu na riešenie krízových situácií vypočítavali prísne transparentným spôsobom, usilujúc o harmonizovanie informácií o výsledkoch výpočtov a zlepšenie pochopenia metodiky výpočtu; vyzýva Komisiu, aby s maximálnou starostlivosťou preskúmala výpočty príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií stanovených v odôvodnení 27 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63, a najmä vhodnosť rizikových faktorov s cieľom zabezpečiť, že sa riadne zohľadní rizikový profil menej komplexných inštitúcií;
54. berie na vedomie vyhlásenie ministrov financií z 8. decembra 2015 k systému pravidiel preklenovacieho financovania pre jednotný fond na riešenie krízových situácií; v tejto súvislosti konštatuje, že 15 z 19 štátov eurozóny už so SRB podpísalo harmonizovanú dohodu o mechanizme pôžičiek; pripomína, že tieto individuálne úverové linky budú k dispozícii len ako posledná možnosť; domnieva sa, že toto riešenie nie je dostatočné na prekonanie začarovaného kruhu medzi bankami a štátnym dlhom a na ukončenie zachraňovania pomocou vonkajších zdrojov z peňazí daňovníkov; požaduje rýchly pokrok v práci Rady a Komisie na spoločnom fiškálnom zabezpečovacom mechanizme pre jednotný fond na riešenie krízových situácií, za financovanie ktorého by mal v konečnom dôsledku niesť zodpovednosť bankový sektor a ktorý by mal byť zo strednodobého hľadiska fiškálne neutrálny, ako sa dohodlo v dohode o jednotnom fonde na riešenie krízových situácií a ako to potvrdila Európska rada v júni 2016;

Ochrana vkladov

55. opakuje svoju požiadavku na vytvorenie tretieho piliera v záujme dokončenia bankovej únie; pripomína, že ochrana vkladov je spoločným záujmom všetkých občanov EÚ; v súčasnosti rokuje o návrhu o EDIS na úrovni výborov;
56. zdôrazňuje, že zavedenie systému EDIS a diskusie o tomto projekte by nemali viesť k oslabeniu úsilia zameraného na zlepšenie vykonávania smernice o systémoch ochrany

vkladov; víta prácu, ktorú nedávno odviedol orgán EBA na podporu zbližovania v tejto oblasti; víta skutočnosť, že všetky členské štáty transponovali smernicu o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (BRRD); pripomína všetkým členským štátom ich povinnosť uplatňovať a správne implementovať BRRD a smernicu o systémoch ochrany vkladov;

57. pripomína, že úlohou Komisie je zaručiť rovnaké podmienky v celej EÚ, a že by sa mala vyhnúť akejkoľvek fragmentácii na vnútornom trhu;
58. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, ECB, SRB, národným parlamentom a príslušným orgánom vymedzeným v článku 4 ods. 1 bode 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA V GESTORSKOM VÝBORE

Dátum prijatia	25.1.2017
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 45 - : 11 0 : 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Neena Gill, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Georgios Kyrtsov, Alain Lamassoure, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luigi Morgano, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dariusz Rosati, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, David Coburn, Mady Delvaux, Bas Eickhout, Ashley Fox, Ildikó Gáll-Pelcz, Eva Maydell, Renato Soru, Lieve Wierinck
Náhradníci (čl. 200 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Carlos Iturgaiz